

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการคือ 1) ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชาวนา 2) ศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงต่อตัวชาวนาและตัวชุมชน 3) ศึกษาถึงแนวทางช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา สนับสนุนส่งเสริมเกษตรกร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เป็นหลัก และการศึกษาจากเอกสารข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เชิงสถิติพรรณนาประกอบกับการใช้การวิเคราะห์เชิงตรรกะควบคู่บริบท

ผลการศึกษา พบว่า วิถีชีวิตชาวนาได้เปลี่ยนแปลงวิธีการผลิต สายพันธุ์ข้าว และที่สำคัญคือการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการผลิตทดแทนแรงงานสัตว์ ส่งผลต่อกระบวนการผลิตที่ใช้ระยะเวลาสั้นลง ชาวนาสามารถทำกิจกรรมได้หลากหลายมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสัมพันธ์ภายในชุมชน

ผลของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และความเจริญเติบโตของประเทศ ส่งผลต่อชุมชนชนบท มีความเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น การคมนาคม และการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็ว ทำให้วิถีชาวนามีความสะดวกสบาย โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการผลิต เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตภายใต้กลไกตลาด แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ความเชื่อทางพุทธศาสนา การประกอบพิธีกรรม การปฏิบัติตามประเพณีดั้งเดิม

การสนับสนุนจากภาครัฐที่ผ่านมาเป็นการสนับสนุนเพื่อ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การแจกยาปราบศัตรูพืช เมื่อมีการระบาด ไม่มีความต่อเนื่อง ปัจจุบันได้รับการส่งเสริมให้จัดตั้งกลุ่ม โดยจะให้การสนับสนุน พันธุ์ข้าว ปุ๋ย เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนภายในกลุ่ม

ชาวนาต้องการให้รัฐบาลช่วยในเรื่องน้ำเพื่อการเกษตร ต้องการเงินทุน และให้ดูแลควบคุมราคาปัจจัยการผลิต การประกันราคาข้าวให้ชาวนาสามารถมีกำไร นอกจากนี้ชาวนายังต้องการให้รัฐบาลจัดสรรที่ดินให้กับชาวนาจะได้มีที่ดินเป็นของตนเอง เพื่อความมั่นคงของครอบครัวในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำคัญที่ได้จากการวิจัยนี้ คือ ชาวนาควรขุดบ่อน้ำหรือสระน้ำเพื่อเก็บกักน้ำไว้ใช้เอง เพื่ออาชีพทำนาเป็นอาชีพที่ต้องใช้น้ำในกระบวนการผลิต และควรนำปัจจัยการผลิต ที่มาจากธรรมชาติและควรทำใช้เอง เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต นอกจากนี้รัฐต้องสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพชุมชน ควบคุมราคาปัจจัยการผลิต ตลอดจนรัฐบาลต้องขยายวงเงินให้กับกองทุนหมุนเวียนเกษตรกร ปรับปรุงระบบการกู้ยืม และจัดสรรที่ดินทำกินให้กับชาวนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

There are 3 objectives for this research , i.e., 1) to study the peasant's changing ways of life, 2) to study the effect of change on the peasant's themselves and their community, 3) to study the possible methods for solving the problems, and supporting the peasants or farmers.

The study is a qualitative one, using the in-depth interview as a main tool for data collection plus the documentary study. Data collected were later analysed with logical context description and descriptive statistics.

Results of the study reveal that the peasant's have changed their way of life in the production methods, grain seeds; more important is the use of modern technology replacing the animal labour, resulting in shorter time for production and farmers can carry on many activities. However, the change does not affect the family relations and the relation within the community.

The changes in technology and the country's economic growth affect the rural communities, e.g., having better infrastructure, good communication and more rapid information flows resulting in more convenient living condition but one thing never change is the belief in Buddhism, practices in ceremonious and traditional activities.

Supports from the government in the past was more of a specific type, e.g., distributing insecticides when confronting with crops' diseases; at present, the peasants are encouraged to form occupational groups with the government's supports in seeds, fertilizers, revolving funds.

The farmers want the government to help in providing water for farm-use, in capital. and productive price control, paddy price guarantee, and land ownership for the better future.

Important recommendations emerged from this study are the farmers should dig water ponds for farm-uses themselves; they should rely more on bio-productive method in order to reducing productive costs and healthy environment, among others.